

12/6/01

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
HUISVESTING EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1999 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 15 oktober 1999, 14 april 2000, 26 mei 2000, 10 mei 2001, 11 mei 2001 en 18 mei 2001;

Gelet op het ministerieel besluit van 17 oktober 2000 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 mei 2001,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

Het hof te Leisbroek en meer bepaald het woonhuis met stalvleugel, stallingen, schuur en omgrachting, gelegen te

Galmaarden (Vollezele), Repingestraat 89- bus 91;

bekend ten kadaster:

Galmaarden, 2e afdeling, sectie C, perceelnummers 6D, 6E, 8C(DEEL), 8E.

Art. 2.

De historische waarde van het hof te Leisbroek en meer bepaald van het woonhuis met aangrenzende stalvleugel, de stallingen aan de westzijde en de schuur aan de noordzijde met inbegrip van de omgrachting wordt als volgt omschreven::

vermeld sinds 1231 als afhankelijkheid van het feodaal hof van Edingen, na de Franse Revolutie een tijdlang eigendom van het Gasthuis van Bergen om nadien over te gaan in privé-bezit, behoort het hof van Leisbroek tot de oudste hoeves van de streek.

Typologisch illustreert het hof van Leisbroek de evolutie van een volledig omwaterd hof met losse bestanddelen naar de huidige gesloten structuur met een vijverpartij als enig relict van de omgrachting.

Het overwegend 18de en 19de eeuwse bakstenen complex met woonhuis, stallen en langschuur rond een rechthoekig erf gegroepeerd wordt gedomineerd door het typologisch markante woonhuis annex stalvleugel, daterend uit het derde kwart van de 18de eeuw.

Opgevat als een klassiek bakstenen dubbelhuis met verhoogde begane grond en voorliggend bordes onderscheidt het zich van de gebruikelijke hoevewoning niet allen door de naar buiten gerichte "facade", maar voornamelijk door de hoogte van de bouwlagen, de rijke detaillering van hardstenen omlijstingen en modillons en de als een volwaardig niveau uitgewerkte en met gestucte graatgewelven overkapte kelders waarmee het zich de allures van een weliswaar bescheiden, maar voornaam herenhuis aanmeet.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 12-06-2001

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Huisvesting en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN